

Jubileumstale ved 60-årsjubileet til Lillestrøm Rotary Klubb

Gode venner,

Det er fest. Det er feiring. Lillestrøm Rotary Klubb fyller 60 år. 8. mars 1955 fikk vi vårt charter.

Markeringer gir grunnlag for å se tilbake på historien. Et konsentrat av den finner dere i den lille jubileumsfolderen som ligger ved kuvertene. Der fortelles det om hvordan Oslo Rotaryklubb realiserte ideen om en klubb i Lillestrøm. Om hvordan rådmann Arne Hygen tok opp hansken. Hvordan han med stort engasjement fikk involvert og inspirert andre ildsjeler. En klubb med 21 medlemmer ble startet opp med møter på Lillestrøm interkommunale høgre almenskole. Det er spesielt fint å tenke på at fedrene til tre av dagens medlemmer, Tor Arnessen, Jan Kristensen og Tor Lynne, var chartermedlemmer.

"Det var en glad klubb", står det i folderen. Den gleden har i sannhet ikke gått ut på dato. I løpet av de 60 årene har vi vært med å skape 4 nye klubber på Romerike: Skedsmokorset, Lørenskog, Strømmen og Eidsvoll. Vi er glad for at presidentene for vår charterklubb og fra 3 av våre døtre er til stede i kveld. Og vi er glad for at du Elisabeth, assisterende guvernør, og sjef for vårt område, sa ja til å være sammen med oss. Selv har vår klubb fostret 2 distriktsguvernører. Dette gjør at vi får innblikk i og forstår at vi er en del av en stor organisasjon, en internasjonal bevegelse. Personlig har jeg innimellom gleden av å besøke "min" Rotaryklubb i Frankrike. Og tro det eller ei, der kjenner jeg umiddelbart at jeg er sammen med likesinnede. Vanligvis tar det et par år før man slutter å tiltale en franskmann med "De" selv om man er godt kjente. I Rotary er vi dus fra første stund. Men vi trenger ikke gå så langt. Blant oss her i kveld har vi Zada fra Rotary i Kristianstad i Sverige. I Lillestrøm Rotary har hun funnet norske venner. Vi er i sannhet et internasjonalt fellesskap.

Men la oss forlate historien her. Jeg har lyst til å bruke 60 - årsmarkeringen til å komme med noen refleksjoner. Som andre frivillige organisasjoner er Lillestrøm Rotaryklubb både større enn medlemmene og mindre enn medlemmene. Klubben er sterk og den er sårbar - samtidig. Den er som en arv som går fra tidsepoke til tidsepoke, fra medlem til medlem, fra styre til styre. En sterk arv bygd på engasjement, tradisjoner og evne til fornying. Fremfor alt en arv bygd på holdbare verdier. Slik sett er klubben større enn oss. Men samtidig er arven sårbar, vit at i løpet av et års tid er antallet klubber i vårt distrikt redusert fra 52 til 50. En rotaryklubb *er* klubbmedlemmene. Kun det! Men ikke bare medlemmer i sin alminnelighet. En forutsetning er medlemmer med engasjement og vilje til å ta ansvar. Derfor er klubben også på en måte mindre enn oss. Det er vi som bestemmer dens skjebne.

Mye har forandret seg siden 1955. Ikke hadde vi TV, Facebook eller Netflix. Ikke var familien et transportbyrå som strevde med å få logistikken til å gå opp med å kjøre barn til fotball, svømming eller skolekorps. Flertallet av mødrene var hjemmeværende. Og far gikk i Rotary. Men i dag? Hva er det som gjør at vi sitter her nå i kveld, tilsynelatende friske, ungdommelige og oppvakte og jubilerer for en klubb der blodet strømmer friskt i årene? Og hva er det som gjør at det vil fortsette slik?

Som klubb har vi definert 3 kjerneområder: Vennskap, kunnskap og å gjøre godt for andre.

Hver for seg kan disse 3 kjerneområdene oppnås *uten* medlemskap i Rotary. Facebook – venner er visstnok også venner. Kunnskap kan søkes gjennom kurs, skoler og foredrag. Det er slett ikke nødvendig å bevege seg utendørs engang. Gå inn på Ted.com på nettet og det åpner seg en verden av viten. I Norge har vi tradisjon for frivillighet. De som ønsker å være til nytte for medmennesker uten å ha egen vinning i tankene, har alle muligheter til å finne utløp for sin virketrang. Men Rotary står for summen av de tre ingrediensene: vennskap, kunnskap og uegennyttig innsats. Omtrent som et Kinderegg. Og summen er større enn enkeltdelene. Derfor tiltrekker vi oss likesinnede som verdsetter sosialt samvær, som er nysgjerrige på å lære nytt og som vil bruke ressurser, erfaring og tid på å gjøre godt. Det finnes et navn på mennesker som føler seg hjemme i denne kombinasjonen; navnet er: Rotarianere. Og rotarianere finnes det heldigvis mange av. Langt flere enn de som er medlemmer av Rotaryklubber. Derfor er jeg optimist med tanke på livskraften til klubben vår fremover. Ikke fordi Lillestrøm Rotaryklubb er historisk verneverdig. Nei, jeg er optimist fordi klubben er et aktuelt og høyst levende tilbud til alle våre likesinnede som i dag ikke aner at de i virkeligheten *er* rotarianere.

I jubileumsåret er jubilanten i god stand. Klubben har 48 medlemmer, stemningen er god, foredragene gir grunnlag for refleksjoner og vi har funnet frem til en cocktail av aktiviteter der vi er til glede for mennesker i lokalmiljøet. For en uke siden delte vi ut realfagsprisen til 3 ungdommer på siste trinn, videregående. Et flott arrangement i aulaen på Lillestrøm vg skole, Romerike blad laget en stor reportasje fra begivenheten. Klubbens initiativ til en fysikk/realfagspris har, i løpet av de tre årene prisen har eksistert, blitt verdsatt av kunnskapsmiljøene på Kjeller. Norge trenger ingeniører, utviklere og forskere. Dette er også en del av Rotary: å støtte ungdom yrkesfaglig. I mai skal vi på ny invitere miljøer som på ulike måter hjelper vanskeligstilte til det vi kaller Vårsprett, et arrangement støttet av Thon Hotels. 100 mennesker samlet til 3 retters middag, med hvite duker og servitører akkompagnert av god underholdning. Slik vi sitter her i kveld. For noen dager siden inviterte vi gjennom avisannonse lokale lag og foreninger til å søke Lillestrøm Rotaryklubb om støtte til konkrete aktiviteter. Vi gjør årlig en betydelig innsats for TV – aksjonen. Og listen kunne forlenges. Og dette kan vi gjøre fordi vi selv har sponsorer. Ikke minst har overskudd fra julekonsertene til Ole Edvard Antonsen gitt oss finansiell frihet til et betydelig engasjement for humanitære formål.

Er så alt fryd og gammen, egg og bacon i velsmakende harmoni? Skal vi lene oss tilbake og sole oss i selvtilfredshet? Jo da, i kveld skal vi det. I kveld skal vi glede oss over 60 gode og viktige år. I kveld, men ikke i morgen.

I morgen skal vi spørre oss selv: Hvordan skal vi utvikle oss videre som klubb? Hva gjør vi for å bli kjent for de som er litt yngre enn oss, og som ennå ikke vet at de er rotarianere? Personer med engasjement og med vilje til å ta ansvar. Personer med klokskap og raushet til å sette pris på at vi er ulike, og som evner å se at vennskap ikke nødvendigvis er dvask, likegyldig enighet i ett og alt, men som skjønner at respekt for og glede over forskjeller og diskusjon om løsninger er en forutsetning for fortsatt liv. Men det er i morgen.

I kveld er det fest. I kveld er det feiring. La meg få takke alle som har bidratt til og som bidrar til at vi kan feire 60 år. Vi snakker tross alt om 2 700 klubbmøter. 2 700 vel

forberedte klubbmøter. Vi snakker om styre – og komitéarbeid gjennom 60 år. Vi snakker om begeistring, men sikkert også om tilfeller av oppgitthet, om troskap mot tradisjoner holdt opp mot nye ideer. Vi har lært oss at tidsånden krever forandring. Og det går greit, så lenge vi ikke tukler med det hellige. Jeg tenker selvsagt på servering av eisbein under guvernørbesøket.

Takk også til jubileumskomiteen som har lagt til rette for dette arrangementet og for hvordan vi ellers skal markere jubileet. Takk til deg, Gro Lillan, og til dine medhjelpere som har besørget alt det praktiske i kveld. "Det fikser vi", sier Gro Lillan. En stor takk til Eugen og Tore som har skrevet og redigert jubileumsfolderen. Lederen av jubileumskomiteen lander på Gardermoen nå i kveld. "Men, det er greit", sa Bernt. "17. mars er den datoen som passer best. Så tenk ikke på meg". Det er det som på rotariansk vis kalles uegennyttig holdning.

Vi reiser oss, og vi skåler. For Lillestrøm Rotaryklubb. Skål for 60 års virke. Og fremfor alt, skål for vennskap, kunnskap og uegennyttig innsats i årene fremover!



Steinar Sivertsen
Klubbpresident